Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR
22 OCAK 1997
7
ÇARŞAMBA

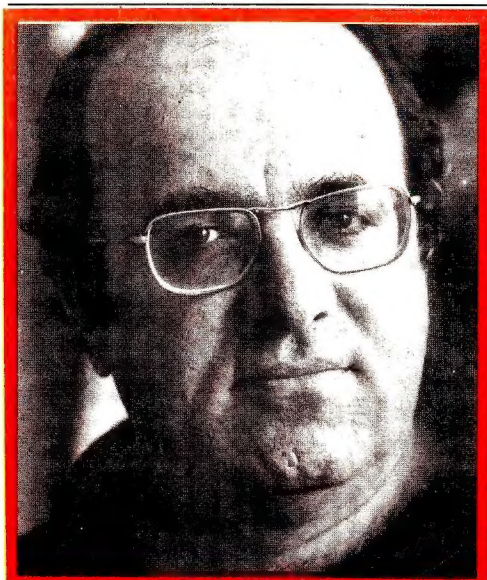

UNUTMADIK SENİ

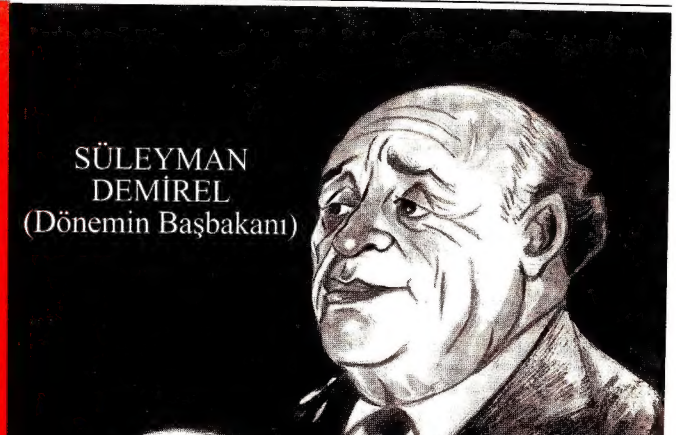

SÜLEYMAN DEMİREL
(Dönemin Başbakanı)

ERDAL İNÖNÜ
(Dönemin Başbakan Yardımcısı)

NUSRET DEMİRAL
(Dönemin DGM Başsavcısı)

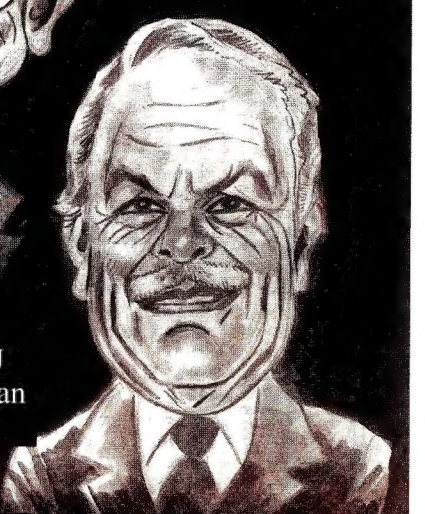

İSMET SEZGİN
(Dönemin İçişleri Bakanı)

SİZİ DE UNUTMADIK!

HAFTANIN FOTOĞRAFLARI

Diyarbakır'da bir işadamının, yoksullara dağıtacağı erzak paketlerini almaya çalışan insanlar, birbirini ezdi. Ve bu görüntüler televizyonlarda "Burası Afrika değil, Türkiye" sloganıyla verildi. Biz de diğer Türkiye fotoğraflarını yayımlıyoruz:

"Burası Afrika değil, Türkiye..."

"Burası İran değil, Türkiye..."

"Burası Şili değil, Türkiye..."

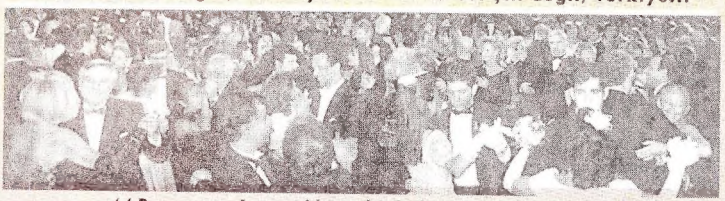

"Burası Amerika değil, Türkiye..."

Cumhuriyet DİNOZOR'DAN

Anıyoruz, arıyoruz...

24 Ocak 1993 günü derinden sarsıldık. Beynimizde, gönlümüzde onulmaz yaralar açıldı. Bize, Türkiye'nin namuslu ve ilerici insanlarına söylenmek istenen şuydu: *"Biz bu kadar güçlüyüz işte, Türkiye'nin en önemli araştırmacı gazetecisini öldürecek kadar."* Vampirler gövde gösterisi yaptı. Eşi görülmemiş acılara boğulduk. Devletin önde gelenleri, her zamanki gibi *"Kanı yerde kalmayacak"* dediler, *"Onur sözü"* bile verdiler.

Cinayetin üzerinden dört yıl geçti. Bugün gelinen noktada **Uğur Mumcu**'yu kimlerin

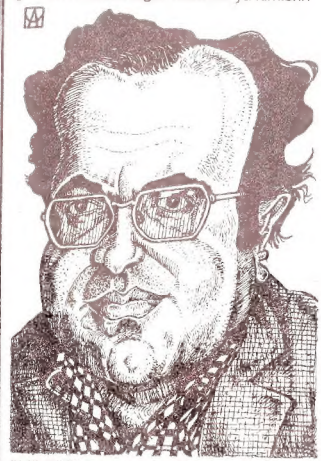

öldürttüğü konusunda elle tutulur herhangi bir bilgi bulunamadı. Onur sözü verenler, lafını bile etmez oldu. Devletten maaş alan yüzlerce memur, istihbarat teşkilatı, yüzlerce politikacı, anılı şanlı medya mensupları, sivil toplum örgütleri başaramadılar.

Hiçbirimiz başaramadık.

Yobazlığın pençesinde kıvranan; çete üyesi bakanların kanını emdiği; *"mikser ruhlu"* yorumcuların, medya şebekelerinin, vahşi sermayenin kıskacında bilincini kaybeden bu topluma verilen onur sözü tutulsa ne olur, tutulmasa ne olur diye mi düşündüler?

Örtbas edemeyecekler. Bunca kirliliğin, kitlelerde yarattığı *"temizlenme arayışı"* hedeflerine er geç ulaşacak. Ömrünü *"temiz bir hayat"* için emek harcayarak geçiren Uğur Mumcu'nun ve diğer faili meçhul cinayetlerin katilleri bulunmadığı sürece toplum asla gerçekten temizlenmeyecek.

Katledilişinin dördüncü yılında Uğur Mumcu'yu sevgiyle, saygıyla anıyoruz. O'nun dediği gibi **"Sosyalistler, bir gün gül bahçesine girer gibi girecekler parlamentoya"**, inanıyoruz.

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 7 - 22 OCAK 1997
● Basın ve Yayın: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışileri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**
Faks: (0212) 512 48 30

Cumhuriyet DİNOZOR

ÇİLLER AKLANDI!..

İçişleri Bakanı Meral Akşener, Metin Göktepe'nin katili polisleri görevlerine iade ettikten bir gün sonra, tepkiler üzerine kararını geri aldı.

İbo n'apacak?

Küçük İbo'nun müzikle uğraşması yasaklandıktan sonra ne yapacağı konusunda, belirsizlik sürüyor. Bazıları "Eğitimini sürdürsün" derken, diğer uzman görüşleri şöyle:

- Devlet himayesine alınsın, tetikçi olarak yetiştirilsin...
- Referandum yapılsın, sonuca göre müziğe dönsün ya da dönmesin...
- Refah Çocuk Kolları'nda görev yapsın, dinini öğrensin...
- Benetton 0-12'de mağaza mankeni olarak çalışsın...
- Müziğe dönsün, biz ne Emrahlar, ne Ceylanlar büyüttük, onu mu büyütemicez?..
- Saçlarını sarıya boyatıp mavi lenslet takısın, salam, sosis reklamlarında oynasın...

SİLAHLARA VEDA

Lice'de zorla halka verilen silahlar, tepkiler üzerine geri alınıyor.

Polisler, hükümetin askerlere zam yapıp kendilerini unutmasını telsiz mesajlarıyla protesto etti. Biz de polislere, ilginç bazı protesto yöntemleri öneriyoruz:

- İşkenceyi yavaşlatma eylemi.
- Memur coplamama eylemi.
- Polis içindeki çete uzantılarını ortaya çıkarma eylemi.

Ey Türk gençliği, birinci vazifen, polisten ve tosuncuklardan sakınmaktır!

- İstanbul Üniversitesi'nde ülkücüler yine bıçakla saldırdı. Bir öğrenci ağır yaralı...
- Manisa'daki liselilerin davasında, yaşları 19-25 arasında değişen 10 gence toplam 76 yıl 3 ay hapis cezası verildi.

FERHAN ŞENSOY

Sayın Bilinçaltı

Bilimsel olarak artık kabuğundan çıkmış ve kendinizi en yalnız sandığınız zamanlarda, *"Varsayalım İsmail"* gibi karşınıza kurulup oturan *"bilinçaltı"* denen şeyi yok saymak çok zor.

Siz yok saysanız bile o başınızın belası olarak nereye gitseniz sizinle birlikte geliyor, bir yerde durduğunuzda bağdaş kurup karşınıza oturuyor. Kendinize çay mı söyleyeceksiniz, bir an acaba sayın bilinçaltınız da çay alırlar mıydı, gibi bir duyguya kapılsanız bile bilinçaltınızın sizin gibi çay içici canlı bir varlık olmadığını algılıyorsunuz.

Gel dikiz ki, çay konusuyla da çok ilgisiz değil. Size çay söylettiren bizzat kendisi aslında, oysa siz neskafe içmeyi düşünüyordunuz, garsona ebleh ebleh bakarken, çünkü garson da size öyle bakmayı dakikalara yayan türdendir, birdenbire ağzınızdan *"çay"* sözcüğü zırt diye çıkıverir. Kim bilir o sıralarda bilincinizin altında ne hummalı çalışmalar varsa, apansızın çay dedirtiveriyor işte size.

Bilinçaltınıza nasıl davranmanız gerektiği de ayrı bir sorun. İster istemez, belirli bir diyaloğa girmek zorunda kalıyorsunuz.

Çünkü onunla belirli bir uyum sağlayamazsanız etmediği eziyeti koymuyor size. Şöyle bir yürüyüşe çıkayım demeyin, bilinçaltınız ayaklarınızı alıyor, istediği yere götürüyor, siz olayın taşeron firması oluyorsunuz.

"Bir canlıda var olan psikolojik etmenlerin tümüne" bilinçaltı deyip çıkıyor işin içinden **Sigmund Freud.** Bir Beyaz Rus kadın yüzünden ustası Freud'la kanlı bıçaklı olan **C.G. Jung** ise bu tanımı daha da karmaşıklaştırarak, bilinçaltının bizzat bilincin içinde fink atan psişik bir olgu olduğunu ileri sürüyor. Bilinçaltımız, bizzat bilincimizin içinde fink atıyorsa onu oradan soyutlayıp ayrı biri gibi kişilendirmemiz olanaksız. Bir de psişik olması olaya polisiye boyut kazandırıyor... Ayıkla bilincin taşını!

C.G. Jung'un işi ıcık cıcıkladığı *"Die Beziehungen Zwischen Dem Ich Und Dem Unbewussten"* isimli eserini okuduğunuzda, konudan hiçbir şey anlamadığınızı ve bu işi çakamadığınızı algılayarak kapatıyorsunuz kitabı. Söz konusu eserde, 248 sayfa boyunca bir türlü somut bir tanımlaması yapılamayan sayın bilinçaltı, o kitabı okuduktan sonra sizin için tamamen bir öcü görünümüne bürünüyor. Aslında her kitabı okumamak lazım. İşbu bölücü kitabı okuduktan sonra ben kendimi hep iki kişi olarak görmeye başladım. C.G. Jung benim bölünmez bütünlüğümü cart diye ikiye ayırdı.

Bilimsel olarak kendisine ulaşamayacağınız bilinçaltınızla arkadaş olmaya bakın. Onunla içten bir muhabbet kurulmalı.

Ve fakat siz ne söylerseniz söyleyin, herhangi bir yanıt vermiyor, iblis bilinçaltı. O zaman da siz, dışardan bakıldığında, kendi kendine konuşan bir tip, özetle bir deli izlenimi veriyorsunuz. Derhal götürülüp Bakırköy'e yatırılabilirsiniz. Ondan sonrası rahat, kendinizi sabahları **Napolyon,** ikindi suları **Fatih Sultan Mehmet** sanma özgürlüğüne kavuşuyorsunuz.

Ya da alacaksınız bilinçaltınızı karşınıza, bak lan, diyeceksiniz, sen ben var olduğum için varsın ve öldüğüm an yoksun. Bunun bilincine ve altına er, ikide bir aklıma olur olmaz şeyler getirip başımı belaya sokma.

Fethi Bey

Mutlu Gümüş ve Emit Atalay

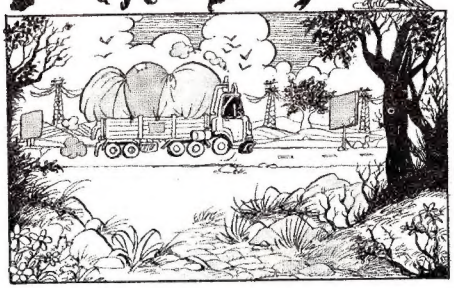

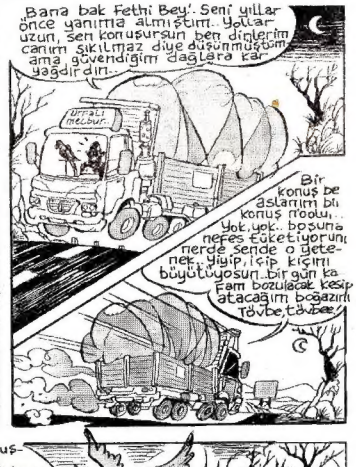

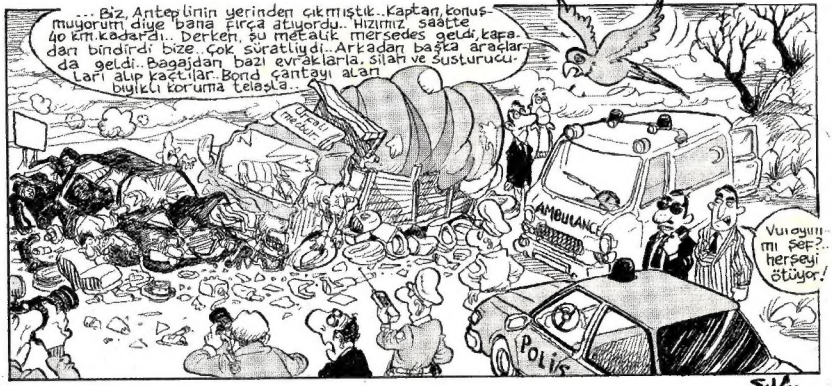

Ekonomi süper muhterem!

Milli Gazete yazarı **Zeki Ceyhan** "Türkiye nasıl yönetiliyor?" başlıklı yazısında "*...Ekonomide çok çok iyi bir dönemin yakalandığı bile gazetelerde ifade edilmiyor mu? Hal böyle iken Türkiye'nin nasıl kötü yönetildiğini söyleyebiliyorlar*" diyor.

Ekonomiyi "iyi" bulan gazeteler hangileri Zeki Bey? Sadece kredi bağımlısı tekel gazeteleri ile Türkiye, Akşam, Milli Gazete, vb. iktidar destekçilerini kast ediyorsanız haklısınız. Ama Diyarbakır'da iki lokma için çamarda itişip kakışanlar "tiyatro topluluğu" değil, ekonomisi "iyi" Türkiye'nin insanları. Haksız mıyız?

Kanal D ve Show TV gibi 'laik' kanallar önlerine gelen çarşaflı, sarıklı insanları ekranlarına doldururken ilginçtir ki Kanal 7 ve Samanyolu gibi 'dinci' kanallarda 'Potemkin Zırhlısı' ve benzeri kaliteli filmleri izleyebiliyoruz.

Adalet tecelli edecek!

Manisa'da işkence gören liseli öğrencilerin yargılandığı davada 10 gence toplam 76 yıl 3 ay hapis cezası verildi. Liselilerin "çete" macerası 26 Aralık 1995'te gözaltına alınmalarıyla başlamıştı, 11 günlük gözaltı süresince işkence gördüklerini söyledi öğrenciler. Onların, duvarlara yazı yazdıkları için tutuklanmalarından üç gün sonra, 8 Ocak 1996'da gazeteci Metin Göktepe de gözaltına alındı. O, işkence gördüğünü söyleyemedi; otopsi raporu söyledi. Manisa'da lise öğrencilerine işkence yaptıkları söylenen polisler hakkında dava açıldı, henüz başlamadı. Metin Göktepe'yi Eyüp Spor Salonu'nda döve döve öldürenler hakkında da dava açıldı, bu arada ya açığa alındılar ya görev yerleri değiştirildi. Göktepe öldürüldükten 184 gün sonra, "güvenlik güçlerinin güvenliği" gerekçesiyle davanın ilk duruşması Aydın'da yapılabildi. İkincisi, -bu kez Afyon'da- 6 şubatta görülecek. 48 sanık polisin ifadeleri bile alınamadı henüz.

Metin Göktepe davasına bakıp da "Adalet bir yıldır tecelli etmiyor, yargı ağır işliyor" diyenlere inat, İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi liselilerin davasını bir yıl geçmeden karara bağladı; adalet "tecelli" etti. İşkenceye bayrak açan, işkencecileri teşhis eden gençler cezasını buldu. Adalet tecelli etti; işkencecilerin "görev"lerine döndürülmesi istendiği, katillerin kahraman olduğu bu ülkede başka türlüsü de düşünülemezdi.

Adalet tecelli edecek! Metin Göktepe'yi gözaltında öldürenlerin yargılandığı davayı Metin'ler izleyecek, 6 şubatta Afyon Ağır Ceza Mahkemesi'nde.

("Eyüp Kapalı Spor Salonu'nun adı Metin Göktepe Kapalı Spor Salonu olsun" isteğine katılan imzalarınız gelmeye başladı, devamını bekliyoruz.")

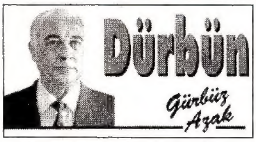

"Köşe yazarımız" Gürbüz Azak'ın Cumhuriyet okurlarına ulaşmak için gösterdiği çaba devam ediyor. Biz de kendisini kırmayarak yazılarından oluşturduğumuz potpuriyi yorumsuz olarak sunuyoruz.

Başka ülkelerde ev edinme konusuna gelince... Buna hayır diye diklenmek çocukları bile güldürür. Dış dünyayı azıcık tanıyanlar; Yunan adalarında, Fransa sahillerinde, İsviçre'de, İspanya'da yüz binlerce (evet yüz binlerce) yabancının mülk edindiğini bilir. Almanya'yı yurt tutmuş kardeşlerimizi düşünün. Kuşadası, Antalya, Muğla, Aydın sahillerinde bile sayısız yabancı, ev, yazlık, hatta köy sahibidir.

Bırakın bu komik inatları.

Hangi devirde yaşıyoruz?

Bu kazılan kuyulardan petrol çıkmaz. Oy çıkmaz, itibar hiç çıkmaz.

●●●

İşte bu herkese bulaştırılmak istenen vehim çok tehlikeli. Halka, tutunacak dal bırakmayan zihniyet âdeta halktan intikam almaktadır. Hele, bir halk çocuğu olan **Abdullah Çatlı**'ya demedikleri kalmamıştır.

Ayıp kere ayıp.

Şahitsiz ispatsız koparılan bu yaygaranın temelinde temiz niyetler aramak boşunadır. Çatlı'yı bahane eden yaygaracı takımı ile bizi ha bire Avrupa'ya şikâyet eden kesimler aynı yoz tıynetin sahipleridir.

Manzara gerçekten utanç verici.

●Türkiye Emlak Bankası'nın 31 Mayıs 1996 tarihi itibarıyla basın kuruluşlarına açtığı kredilerde Sabah, Hürriyet, **Erol Aksoy** ile diğer basın kuruluşlarına trilyonları aşan krediler verdiği ortaya çıktı. Ayrıca aynı banka, basın kuruluşlarına **'modernizasyon'**, **'komple yeni yatırım'** başlıkları altında 22 trilyon teşvik kredisi vermiş...

"Şimdi, gözünüzü dört açın!"

1. Seçenek: *İktidara yalakalık yapın, krediyi kapın...*

2. Seçenek: Gerçekleri gizleyin, banka reklamlarını kazanın...

3. Seçenek: Modernizasyon deyip, teşvik kredilerini cebe koyun...

4. Seçenek: Medya tekeli oluşturun, daha çok para alın...

EMLAK BANKASI

"Daha yalak bir medya için"

AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR!

Cimbom aşkıyla yandığı herkesçe bilinen Hürriyet yazarı Yavuz Gökmen, GS'nin Van beraberliğinden sonra şöyle buyuruyor: "Çocuklar gerçekten İspanya'da iyi hazırlanmışlar ve tempolarını üst düzeye çıkarmışlardı. Ne var ki Van teknik direktörü pek akıllı bir adam sayılmazdı ve takımının tüm ikinci yarıya artarak yayılması gereken enerjisini bu maça dökmüştü. Vanspor, adeta **"Çanakkale geçilmez"**i oynuyor ve pili bundan sonraki maçlar için maalesef bitiyordu." Yani neymiş: Zayıf Anadolu kulüplerinin Galatasaray'a karşı maça asılmalarına hiç gerek yokmuş. Eğer asılırlarsa pilleri biter, diğer bütün maçlarda ezilirlermiş. Galatasaray'dan puan almaya çalışmak aptallıkmış. Pes vallahi!

Mustafa KAPLAN

"Yazarım Uleeeeyn!"

Üstüne gitseniz ya!

"Ben, masonları tasvip etmiyorum, lakin hareketlerini de kınamıyorum. Herkes inandığı gibi yaşayabilir. Fakat, Müslümanların en küçük piresini deve yapan alçakların ikiyüzlülüğüne isyan ediyorum. Ulan manzara ise manzara, gariplik ise gariplik, ilgi çecikicilik ise ilgi çekicilik; niçin mason ayinlerini şişirmiyorsunuz? Ey Fadime'yi basanlar, duyuyor musunuz?"

Akit gazetesinin 'sert kalemi' Mustafa Kaplan, 'Müslümanlara yapılan saldırıları' eleştirdiği köşe yazısında, konuyu masonlara getiriyor, kızıyor, öfkeleniyor, ateş püskürüyor ve sonunda patlıyor: "Ulan!" Yani yazı bir paragraf daha uzasa ana avrat dümdüz gidecek!

''GÖZ KAMAŞTIRAN'' AÇLIK!..

16 Ocak 1997 tarihli Türkiye gazetesinin birinci sayfasından iki başlık; "Ekonomide göz kamaştıran başarı" ve "Diyarbakır'da ekmek kavgası"... Hangisine inanalım; habere mi, yoruma mı?

Günün Yorumu

Ekonomide göz kamaştıran başarı

Türkiye, 1994'te yaşadığı büyük krizin arkasından ekonomide ciddi bir ferahlama dönemine adım atıyor... Faizler başaşağı düşüyor. Vadeler uzuyor. Döviz fiatlarındaki istikrar, Susurlukçuların "Yandık; yakıldık, mahvolduk!.. IMF, ABD, Avrupa Birliği bizi reddetti..." türü yayınlarına rağmen bozulamıyor... Borsa ise rekor üstüne rekor kırıyor...

Harikulade bir ekonomi yönetimi ile karşı karşıyayız. Eğer bu yönetim, aynı kararlılıkla sürdürülürse, Özal'ın altın dönemi yakalanabilir...

● DEVAMI 15. SAYFADA

Yalçın Özer

Erzaka hücum

Diyarbakır'da ekmek kavgası

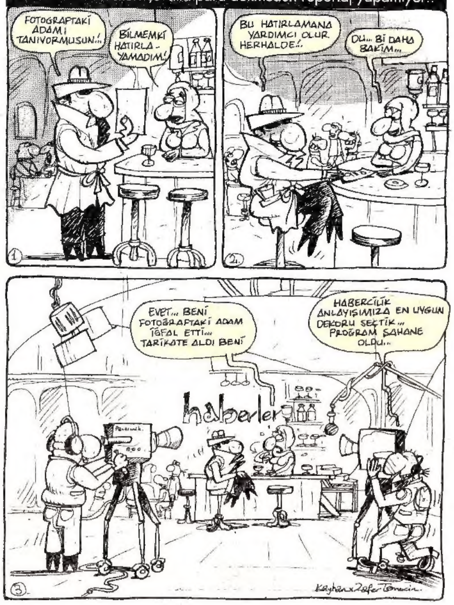

Yakından kumanda

Efendim televizyonlarımız yeni yayın döneminde iyiden iyiye yaymaya başladılar. İşte bu yayılmacılığın ilk programı, yarışma klasmanında ekranlarımızda yer alan **'Süper Panayır'** adlı yarışma... Hemen her yarışmada olduğu gibi bu yarışmanın da profesyonel sunucuları yok. **'Ben sizin babanızım'** diyen ve programda baba şefkatiyle yer alan **Barbaros Bey**, ile öncelikli mesleği manken olan **Deniz Hanım** var... Deniz Hanım bu programa nasıl bulaşmış pek anlamadık... Zaten bu yarışmanın gerçek amacını da anlamış değiliz ya!.. Efendim, bu yarışma, adından da anlaşılacağı gibi, bir panayır havasında olması için uğraşılmış gibi görünse de, bunun böyle olduğunu pek söyleyemeyiz... Çünkü bilindiği gibi panayırların da bir haysiyeti var... Ve yine yarışmacımızın saygıdeğer yarışmacıları birkaç ünlü adamdan oluşuyor...

Son zamanlarda geliştirilen ünlü yarışmacılar formülü de ne yazık ki bu tür programları kurtarmıyor...Özünde sağlam temellere dayanmayan bu türler ne yazık ki bir eğlencelik dahi olamıyor... Kısacası, böyleyken böyle!

Faruk Karaçay

Haftanın filmleri!

Üniversitede profesörken siyasete atılan bir kadının akıl almaz macerası... Çatlak profesör, servetinin kaynağını açıklayamaması ve hakkındaki yolsuzluk iddiaları karşısında çaresiz durumdadır.

Derken mucize bir koalisyon kurar ve tüm hayatı değişir.

O, artık aklanıp temizlenmiş bir liderdir. Film boyunca meydana gelen trafik kazaları, dinci hoca baskınları, teslim olan katiller ve sürekli değişen bir öykü; heyecan, entrika ve atraksiyon dolu bir film.

18 yaşından küçükler için de büyükler için de zararlıdır. (Komisyon kararıyla).

çatlak profesör

(Çizen: AYDIN GÜNDÜZ)

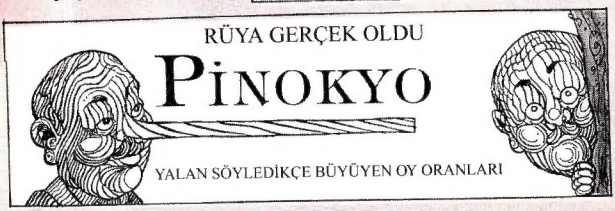

Uzun yıllar süren iktidar mücadelesi... Oy uğruna söylenen yalanlar... Askerlere hoş gözükmek için söylenen yalanlar.:. ABD'ye yaranmak için söylenen yalanlar... İnananlara, inanmayanlara, Doğu'ya, Batı'ya, öğrencilere, işçilere, işadamlarına, memurlara farklı farklı söylenen yalanlar... Ve uzayan bir burun! Ama sonunda rüya gerçek olur. Hoca iktidar koltuğuna oturur. Mum ışığında yatsıya kadar izlenebilen ibret vesikası bir film.

Kimi polis, kimi milletvekili, kimi katil, kimi başbakan yardımcısı... Ama hepsini bekleyen ortak bir kader vardı: Dingilli bir kamyon! Kurdukları dostlukların, denizaşırı ülkelerdeki malvarlıklarının, içine girdikleri çıkar ilişkilerinin, sırtları birbirlerine dayalı olduğundan duydukları tedirginliklerin sinir sistemlerini nasıl yıprattığını hayranlıkla izleyeceksiniz. Yapım bütçesi trilyonları bulan dev bir prodüksiyon.

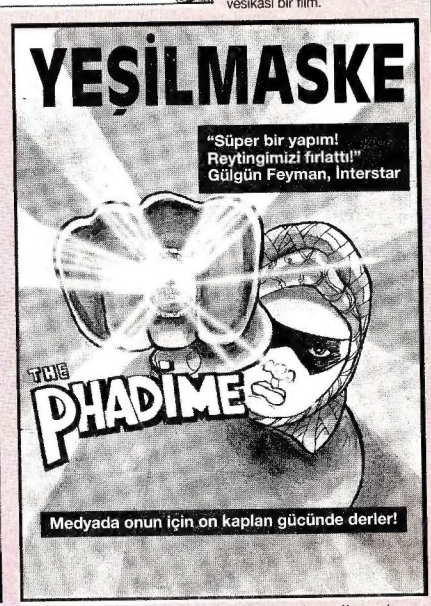

'Yeşilmaske' Fadime, televizyon kanallarında on kaplan gücündedir. Ne zaman çağırsanız hemen koşar, gelir. Haber programı yapımcıları ne zaman rating kaygısına düşse yanlarında Fadime'yi bulurlar. 'Yeşilmaske' Fadime tarikat şeyhlerinin, cincilerin, üfürükçülerin can düşmanıdır. Gördüklerinize, duyduklarınıza inanamayacaksınız. Nefesinizi tutarak izleyeceksiniz.

fiko'nun sarkacı

Eski Bir Bakanın Anıları'ndan...

"...Reis ile aynı masadaydık. Sohbet edip gülüştük. Eğlenen gençleri görünce Bahçelievler'deki 7 genci hatırladı. Reis olmasaydı damarlarında komünizm zehri dolaşan o gençler yüzünden şimdi böyle huzur içinde eğlenemeyecektik. Rahatladık. Şarkılar söyledik..." - **bir düğün, Ekim 93**

"...Son günlerde Reis'in canı çok sıkılıyordu. 'ASALA, Al Sana' harekâtı günlerini anlatıp keyiflendi. 'Ermeni mevzusunu bitirdik. Komünizmi çökerttik. İşsizlikten şiir yazmaya başladım' dedi. Şiir olayına fazla dalıp solcu falan olur diye 'Dur, kumar ve uyuşturucu illeti yüzünden vatan bizden hizmet bekliyor" dedim..." **oturma odası, Ocak 94**

"...Boğaz'a karşı çay içip sohbet ederken silah ruhsatını gösterdi. 'Niye para verip aldın? İsteseydin, ben sana imzalı bir tane getirirdim' dedim. 'Yok' dedi. 'Arkadaşlar basmış, ucuza aldım. Hem devletinki ziyan olmasın!' Bu düşünceli vatan evladının silah ruhsatını 'Kadim dostuma...' diye imzalayıverdim..." - **Bebek Kafe, Şubat 95**

"...Şoförümün akrabasını, bizim Kıbrıs'taki bankanın ortağı yaptım. Öbür ortak Rus. Reis'i, topal kumarbazla Kıbrıs'a işleri kontrole gönderdim. Zaten bankanın müşterileri de genellikle Ortadoğu'dan Avrupa'ya 'mal' taşıyan kişiler. Böyle değişik kesimleri bir araya getirmek; insanların kaynaşmasına, sınıf farklarının ortadan kalkmasına ve sermayenin tabana yayılmasına yardımcı oluyor..." - **makam odası, Mayıs 95**

"...Bugün cep telefonu susmadı. Sağolsun çocuklar da haber vermeden adım atmıyorlar. Yani resmen naklen yayın yaptılar. 'Bekliyoruz... Çişe gittik... Geldik... Adam gözüktü... Demin bir hatun geçti, uff... Ateş açtık... Gözüm seğirdi... İş bitti... Dönüyoruz.. Reis'e selam... Bankamatiğe uğradık... Ararsanız aşiretteyiz... Baay...' derken bu ay cebin faturasına iyi para girecek..." - **makam otosu, Mart 96**

"...Telefon çaldı. Açtım. Trafik canavarı Reis'i bizden almış. Rahmetlinin ömrü yetseydi Türkiye'nin gündeminden trafik sorununu da kaldıracaktı, ama olmadı. İleride enflasyon konusunda yaptığı vatanperver çalışmaları kitap haline getirip yayımlayacağım..." - **telefonun başı, Kasım 96**

"...Konuşturmak için komisyona çağırdılar. Önce yolu bilmiyorum bahanesiyle gitmedim. Meğer Meclis'telermiş. Gittim. Bu sefer de konuşmadım. Bir sürü şey sordular. Tavana baktım, burnumu karıştırdım, Sayısal Loto'yu nasıl oynayayım diye düşündüm. Sonunda sıkılıp bıraktılar. Necdet de hemen ötmüş kardeşim. Sanki ilkokulda temizlik kolu başkanı. İnsan her soruları da cevaplamaz ki!" - **Meclis Bahçesi, Ocak 97**

Fikret Bekler

Lütfen Okuyunuz

SUNAY AKIN

Halk edebiyatında dört dizeli şiir anlamına gelen *'mani'* sözcüğüne rastladığım en eski kaynaklar Dede Korkut Hikâyeleri ve **Yunus Emre**'dir. Yunus'un bir şiirinde *"Dilin ile şakırsın / Çok maniler okursun"* dediğine tanık oluruz. Manilerin en önemli özelliği şairinin bilinmeyişidir. Oysa şu maninin yazarının kim olduğunu çok merak ediyorum:

Konsol üstünde hıyar
Boyun boyuma uyar
Güvercini eşinden
Ayırmaya kim kıyar

Şair kardeşim; bir kız bulmuşsun boyu boyuna uyan, çok da güzel soruyorsun, *"Güvercini eşinden / Ayırmaya kim kıyar..."* Ama konsol üstüne *'hıyar'* koymanın ne gereği vardı? İlle de uyak olacak diyorsan başka bir şey koysaydın konsol üstüne. Ne olabileceğini bana sorma. Ben bu konu turşu olmadan bir başka şiire geçiyorum:

Elinde kaldı en fazla para verenin
uçamadı bir duvardan dışarı
Picasso'nun çizdiği güvercin
getirmeye yetmedi dünyaya
üretken olamadığı için barışı.

Kemal Özer, Picasso'nun ünlü *'Barış Güvercini'* tablosunun bir mezatta satılmış olmasına karşı çıkıyor.

O güvercin, en fazla parayı verenin duvarında tutsaktır artık. Eminönü'ndeki Yeni Cami önünde yemlenen güvercinler bile Barış'a, Picasso'nun tablosundaki güvercinden daha yakındır. Çünkü özgürdürler... Ve en önemlisi, satılık değillerdir. Satış olayından söz edince, Galata Köprüsü üstündeki *'sülün'*ü unutmamak gerekir. **Sülün Osman**, sahibi halk olan köprüyü saf gördüğü insanlara satardı. Paralarını kaptıran zavallı insanlar, köprü üstünde fıyakayla gezinirken bir yandan da keyifli bir cigara tüttürürlerdi!..

Eskiden Sülün Osman'ın Galata Köprüsü'nü İstanbul'a yeni gelen birine sattığı haberi duyulduğunda herkes gülerdi. Günümüzde ise özelleştirme kapsamında halkın malvarlığı gerçekten satılıyor, ama toplum yeterli duyarlığı göstermiyor. Herhalde satış işlerini Sülün Osman'ın yaptığı sanılıp ciddiye alınmıyor.

Galata Köprüsü'nün renkli simalarından biri de *'Yaşar'* adlı fokbalığıydı. Yaşar, bir mavnanın havuzunda sergilerdi numaralarını. *'Şans Gişesi'*nde bulunan **Uzun Ömer**'in kocaman ayakkabıları da içleri su doldurulduğu takdirde, Yaşar'ın gösterilerine uygun olabilecek büyüklükteydi. Fokbalıkları İstanbul'un yabancısı değillerdir. Adalar ve Tuzla kıyılarında üreyen fokbalıkları kış geldiğinde, boşalan yalıların kayıkhanelerine sığınırlardı. Çevre kirliliği ve yavruladıkları kumsallara yerleşim birimlerinin yapılmasıyla fokbalıklarını 70'li yıllara gelindiğinde gözden kaybolduklar.

Bir zamanlar, Boğaz'ın sularında yunus görmek de son derece sıradan bir olaydı. Özellikle, ada vapuru yolcularının en önemli eğlence kaynağı yunuslardı. Bir efsaneye göre bu hayvan, Kızıldeniz'de Yahudileri kovalarken boğulan Firavun'un askerleridirler... Ve bu yüzden, hava almak için yüzeye çıkmak zorundadırlar.

Birçok kültürde yunus ile insan arasında bağlar kurulmuştur. Eski Yunan paralarının üstünde denizler tanrısı Poseidon'un oğlunu bir yunusun üstünde otururken gösteren resimler vardı. Plinius'de bir yunusun sırtında okula giden çocuğun öyküsünü anlatır.

Bu hayvan ile insanlar arasında kurulan en garip ilişki 1871'de yaşanmıştır. Söz konusu tarihte, Yeni Zelanda'da bulunan Pelorus Boğazı'nda *'Brindle'* adlı yolcu gemisi sisin inmesiyle kayalıklar arasında kalır. O an, ortaya çıkan bir yunus gemiye yol göstererek kayalıklara çarpıp batmasına engel olur. Denizciler tarafından *'Pelorus Jack'* adı verilen yunus birçok geminin tehlikeli bölgeyi aşmasında yardımcı olur.

1903'te, aynı sularda yol alan *'Penguin'* adlı gemiden yunusa ateş edilir. Yaralanan hayvan acı dolu sesler çıkararak kaybolur gözden... Ama, iki hafta sonra yeniden çıkar ortaya. 1871 ve 1904 yılları arasında, o tehlikeli sularda bir tek deniz kazası olmaz. 1905 yılına gelindiğinde yine zor durumda kalan bir geminin yolcuları yunusun yardımlarına koşmasını bekler. *'Pelorus Jack'* ortalıklarda görülmez ve gemi kayalıklara çarparak batar. Suyun üstünde yüzen tahta parçalarından birinde geminin adı okunur: *'Penguin'*

Kanun çalgıcısı **Chalkis**'in ezgisini duyan tüm yunuslar başlanı sudan çıkarıp konseri dinlerlerdi. Bu olayın yaşandığı yer ise İstanbul'un Kabataş kıyılarıdır. Günümüz İstanbul'unda da görüyoruz yunuslan! Bilimkurgu bir Amerikan filminden çıkmış gibi siyah elbiseleriyle sokaklarda gezinen motosikletli polislere *'Yunus'* diyorlar. Her yunus insanın dostu değildir. Suyun üstünde görülen siyah renkteki yüzgeciyle denizcilerin korkulu rüyası olan *'Katil Balina'* da aslında bir yunus türüdür!..

Yunuslar, ortaya ilk çıktıklarında motosiklete tek başına biniyorlardı. Sonradan iki kişi binmeye başladılar...

Ne kadar aradıysam, yunusların çiftleşme mevsiminin kaç ay sürdüğünü bulamadım!

SONUNDA ALDIĞIMIZ Bİ HABERE GÖRE

Türkiye'yi Seviyorum Anketi

Bu ne sevgi ah!..

'Türkiye'yi Seviyorum Anketi' sürüyor. Özel timcisinden politikacısına, mafyasından sanatçısına, herkes memleketi seviyor, ne yaparsa memleket için yapıyor. Başkaları nasıl seviyor, siz nasıl seviyorsunuz, ne yapınca memleket seviliyor, ne yapılınca memleket sevilmemiş oluyor? Bir kez daha duyuruyoruz, bu ne sevgi ah, makamında en güzel yanıtları veren okurlara vatan toprağı ve çakıl taşları armağan edilecektir. Önce "Dinozor Memleket Sevgisi Anketi Türkocağı Cad. 39/41Cağaloğlu-Fax: 0212 512 48 30" adresine cevaplar gelsin. Haydi kolay gelsin.

Nurseli İdiz 'Yaşasın vatan millet Sakarya'

Bugünlerde hemen herkes, memleket sevgisi uğruna bir şeyler yapıyor. Kiralık katiller, kontrgerilla, özel timciler, siyasiler, bürokratlar hep vatanın geleceğine yatırım yapıyor. Ülkenin aydınları gazetecileri öldürülüyor, faili meçhul cinayetlerden göz gözü görmüyor. Mevki ve siyasi kimlikler kullanarak haksız ve harcaması mümkün olmayan servetler kazanılıyor. Günlük bir çıkar döngüsü üzerine, Türk insanı karnı aç, üstü açık, bilgi ve sevgiden uzak, birbirini yok etmeye terk ediliyor. 'Yaşasın vatan millet Sakarya!..'.

Bedri Baykam 'Bir başkadır benim memleketim'

İşte memleket sevgisini vurgulayanların refleksi. **"Memleketi seviyorum, çünkü arpalık olarak görüyorum. Ne yapsam yanıma kâr kalır ilkesi olarak kabul ediyorum. Saf, iyi niyetli, unutkan ve yardımsever halkımın, eşit aralıklarla sürekli aynı kazıkları yiyebilmesine, aynı politikacılara, aynı bankerlere seve seve teslim olmasına hayranım. Bir başkadır benim memleketim!.."**

Lale Mansur 'Vejetaryen celepler'

Her söze memleket sevgisinden dem vurarak başlayanlara bayılıyorum ben. Hayvanları alıp satan, kesen celepler vardır ya... Hayvanları çok sevdiği için, onlara kıyamadığı için yemediklerini söyleyerek vejetaryan olduğunu iddia eden celeplerdir bunlar.

Attilâ İlhan 'Memleketi seve seve anasını ağlattılar'

Memleketi seve seve memleketin anasını ağlattılar. Darbeler memleket sevgisinden olur, tevkifatlar memleket sevgisinden yapılır. Ama bu hangi memleket sevgisidir? Onlar kendilerinin iktidar olduğu memleketi severler ve bu iktidara karşı olan hiç kimseyi de sevmezler. Prensipleri budur. Memleket sevgisinin ne olacağı müdafaa-i hukuk doktrininde belli olmuştur. Orada Türk milliyetçiliğinin yurt milliyetçiliği olacağı belirtilmiştir. Sınırları belli bir yurdun milliyetçisiyiz. Bunun içinde bir ırk, kan, etnik kavram yoktur. Hele din, mezhep hiç yoktur. Yurt, millet ve tarih bilincine sahip olmadan memleket sevgisi olmaz. Öbür sevgi daha çok iktidar sevgisi... Memleket sevgisini hep kullandılar.

Aczmendiler Ahu Tuğba'nın günahını alıyor

Ahu Tuğba'nın sesi soluğu çoktandır çıkmıyordu. Ne bir paparazzi programı, ne bir yeni evlilik sansasyonu, ne de yeni bir skandal.. Gerçi gene sesi soluğu çıkmış sayılmaz. Ama tarikat, seks, dergâh gündeminin tozu dumanı içinde onun da adı geçti. Ahu Hanım'ın herhangi bir tarikatla ilişkisi var mı yok mu belli değil. Bu konuda henüz somut bir delil yok elde.

Ama Aczmendi tarikatının müritlerinden **Necati Ceylan, Fadime Şahin**'den sonra, **Nilgün Toklu**'nun da **Müslüm Gündüz**'ün tecavüzüne uğradığını söylemesine acaip sinirlenerek tamı tamına şöyle dedi: **"Yakında Ahu Tuğba da atlar ortaya".**

Demokrat Türkiye Partisi lideri içini Dinozor'a döktü

Cindoruk: At teper, şemsiye tepmez

Sonunda **Hüsamettin Cindoruk**, mokasenlerini giydi. **Demokrat Türkiye Partisi**'ni kurdu. Partinin amblemi de Türkiye haritası üzerindeki şemsiye oldu. Bu kez bir mahlukat, parti amblemi olarak seçilmedi. Cindoruk Dinozor muhabirinin sorularını yanıtlarken şemsiyenin sırrını da açıkladı:

Biz siz de bir at seçeceksiniz diye bekliyorduk, şemsiye seçtiniz.

CİNDORUK- Hayvan kalmadı ki. Hepsi kapıldı. Ama bir öneriniz varsa değiştirebiliriz. Sadece kelebek kaldı. O da çok zayıf. Şıklığın ifadesi.

Şemsiye neyi simgeliyor?

CİNDORUK- Bir sigortayı, güvenceyi simgeliyor. Şemsiye güzel, tutuldu da... Aslında her simgeden bir olumsuzluk çıkarılabilir. Mesela at teper ya da sucuk yapılır. Ama şemsiyeden olumsuzluk çıkarılmaz. At teper, şemsiye tepmez. Masum bir eşyadır şemsiye.

Siz de bir mizahçı sayılırsınız aslında. Bugünlerde en çok neye, kime gülüyorsunuz?

CİNDORUK- En çok Tansu Çiller'e gülüyoruz tabii. Geçenlerde 'Allah bile bir suç için delil arar, kanıt arar' demişti.

METİN HAKYERİ

Fax: 0212 512 48 30

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

KARABASAN TÜRÜ EĞRİ-BÜĞRÜ İMGELEME...

Alp Tamer

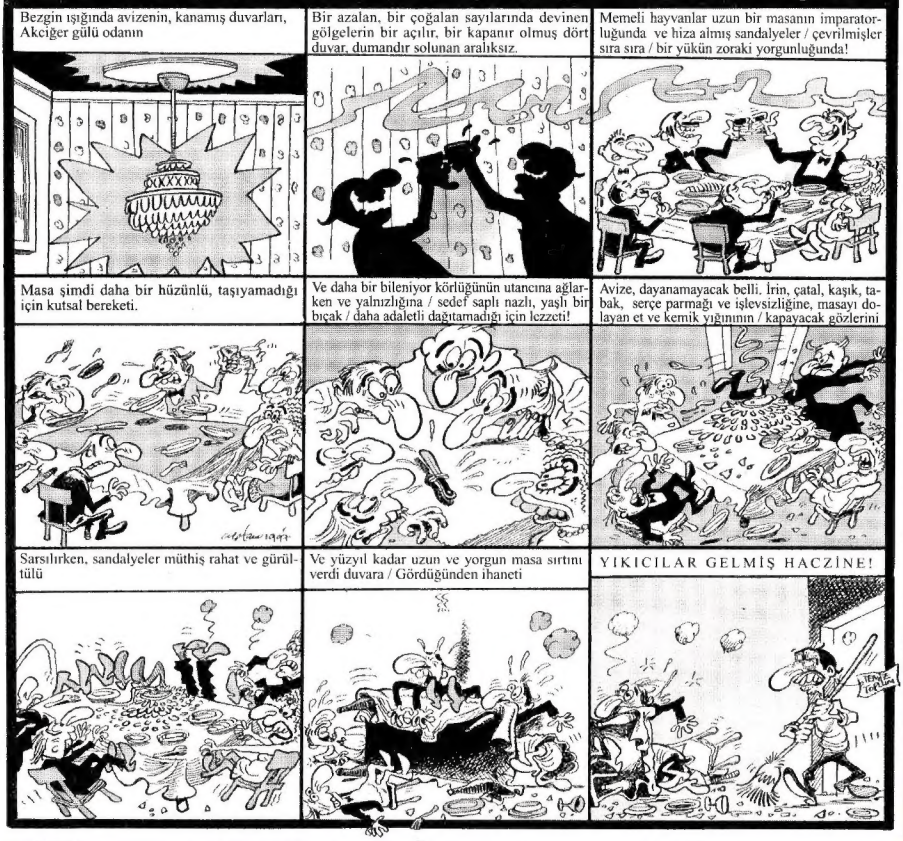

ALTAY MARTI

Polis Vatandaşın Dostudur

"Yıllardır soruyorum / Bu soruyu kendime
Bilmem ki bu dünyaya / Ben niye geldim"

Kenan EVREN

Huzurlu bi şekilde kahvaltımı yapıp sokağa çıktığımda nedense aklımdan şu dizeler geçti: *"Hayat kısa / Kuşlar uçuyor."* Mırıldana mırıldana ilerlemeye başladım. Halkım turp gibiydi. Bu bana güven ve kıvanç verdi. Sonra aniden etraf sarardı ve **Süleyman Bey** pat pat diye kafama vurmaya başladı. Hemen silkinip kendime geldim. Evet, onu, sadece onu düşünmeliydim. Çünkü onun bağışlaması boldu ve bir zamanların barajlar kraliydı. Yaşamıma o girmeseydi, ben şimdi bu memlekette özgürce ve sersem tavuklar gibi tur atabilir miydim? Maalesef, bizler ona layık olamıyoruz.

Benim ülkemin cumhurreisi hiç âşık olmamış, son otuz yılda hiç sinema-tiyatro'ya gitmemişti. Neden? Bizim için. Bir bizim için, bir de Dicle Nehri kenarında salak bi şekilde kaybolmuş kuzular için. Adam bu memleket yüzünden Şırnak kömürü (bölücü kömür) gibi için için yanmış, kendisini feda etmiş, boş zamanlarında kitap bile okumazken siz şeyinizi devirip yatın, olur mu böyle şey yahu!

Durup dururken yine asabım bozulmuş, sigortalarım (SSK) atmıştı işte. Biraz relaks olayına girmek için başladım caddede **Küçük Emrah** gibi dans etmeye. Ruhum yavaş yavaş huzura ermeye başlamıştı, biraz daha gayret etsem Nirvana'ya bile ulaşacaktım, ama olmadı. Çünkü zınk diye **Mehmet Amca**'yla karşılaştık. Kendisi, beni, en az **Ali Kırca** kadar ağır, efendi ve en az **Nurseli İdiz** kadar gelenek ve göreneklerine bağlı, vatanı için gözünü kıpraştırmadan canını verebilecek biri olarak bilir. Bu yüzden sulusırtlak bi imaj vermemek için derhal dans etmeyi kesip en **Oğuzhan Asiltürk** sesimle *"Merhaba Mehmet Amca"* dedim. O da selam verdi ve alışkanlıktan olsa gerek, beylik silahıyla havaya iki el ateş edip copuyla üç kez kaburga kemiklerime vurdu. Bunu önemsemedim. Polis, vatandaşın dostuydu ve Türkiye'de iyi şeyler de oluyordu. Bu yüzden kol kola girdik ve başladık *"tin tin tinimini hanım"* adımlarıyla yürümeye. Mehmet Amca'yı biraz sıkıntılı gördüm.

Acı dolu bir sesle bana emniyet teşkilatının yıpratıldığından filan bahsetti. Sırf teselli olsun diye başladım konuşmaya: *"Lütfen kendini telef etme amcacığım. Bir-iki kendini bilmez yüzünden bütün camia karalanıyor. Oysa bu her yerde olur. Örneğin* **Tansu Çiller** *sarışın, ABD vatandaşı, arazi ve villa sahibidir diye gelmiş geçmiş tüm başbakanları aynı kefeye koyamayız ki!* **Marilyn Monroe** *pozlarında bi* **Ecevit** *tahayyül edilebilir mi?* **İsmet İnönü***'nün Sahiyer'deki emlakçılarla arsa pazarlığına giriştiğini düşünebiliyor musun?"*

Herhalde saçmalıyordum, ama n'aapiim, aklıma başka örnek gelmedi. Mehmet Amca ise dediklerimden hoşnut kalmıştı. *"Bravo"*dedi, *"Sen bayağı fikri hür, vicdanı hür bi gençmişsin, ne güzel söyledin be!"* Sonra da devam etti: *"Emniyet camiasının sorunlarını hiç takan yok. Ne zor koşullarda çalışıyoruz oysa ki! Mahzenlerde, bodrum katlarında işken, ay pardon, sorgu yaparken nemden, rutubetten kaç memur arkadaşımız romatizmaya yakalandı, biliyor musun?"*

Bu soru Türk filmlerinde olduğu gibi beynimde yankılanmaya başladı: *"Biliyor musun, sun, sun sun?"* Ancak bu bir uzmanlık sorusuydu ve mümkünü yok cevaplayamazdım. Es geçtim. Şeffaf karakol hadisesini hayata geçirememiştik, ama karşımda şeffaf (transparan) bi polis vardı. Bu fırsatı değerlendirmeliydim. Başladım aklıma takılanları bir bir sormaya. Aramızda aynen şöyle bir konuşma geçti:

- Önce vatanın bölünmez bütünlüğü, onu anladım da amcacığım, siz de biraz hırçın değil misiniz? İşçi-öğrenci-memur eylemlerinde niçin teşkilatınız **Mike Tyson** kesiliyor, niye herkes **Rambo** ve **Zambo** oluyor?

- Yoo, yoo! Polis kimseye sövmüyor, kimseyi dövmüyor. Anlamıyorsunuz, dans evladım o. Dans! Modernizasyon gereği.

- Ne dansı?

- Aaa, bir de genç olacaksın. Neler var dans olarak? Twist, rock'n roll, rep, makerena, hip-hop!

- Peki polislerin yaptığı dansın adı ne?

- Copcop!

- Haa, anladım. Peki fail-i meçhullere ne diyorsun amca?

- Onların hepsi vatan hainidir. Ben haini sesinden tanırım. Bu yüzden sözde değil özde temizlik yapıyoruz. Maksat, sudaki kireç makinemize zarar vermesin. Bir çeşit beyaz ötesi olayı yani!

- Bunu da anladım. Bir de işkence iddiaları var. Manisa'da el kadar çocuklara bile yapıldı deniyor.

- Hayır, hayır, yok öyle bi şey! Kesinlikle dış güçlerin iftirası. Yunanistan, Bulgaristan, Kazakistan, Burkina Faso, Somali.. yanında bi dünya atlası var mı, Liberya, Avustralya, Norveç ve diğerleri. Hepsi bizim düşmanımız. Onlar çıkarıyor hep bu lafları. Hepsini denize dökmek lazım.

- Peki ya yargısız infazlar?

- Kesinlikle olmaz öyle şey. Bu memlekette hukuk, demokrasi ve Süleyman Bey var. Olur mu böyle şey! Bak, aslında mesele ne biliyor musun? Altyapı yok, tesis yok, alet edevat yetersiz. Biz daha karakola gelen *'elektrik'* ve tazyikli su, pardon, bildiğimiz su işte, bunların parasını bile ödeyemiyoruz. Dünyanın hangi ülkesinde emniyet teşkilatı Filistin askısı yerine elbise askısı kullanıyor bugün hal Bunları kamuoyunun takdirine bırakıyorum. Takdir etsinler!..

- Yani bütün suç sistemde mi amca? Siz gerçekten halka karşı iyi niyetli misiniz?

- Tabii yavrum. Sütte leke var, bizde yok. Bi ziyaretimize gelsin halkımız. Karakol onların yuvasıdır. Söz, hiçbir şey olmayacak. Cop yok, manyeto yok. Hatta onlara güvence olsun diye şalteri de indiricem, *'elektrik'* olmayacak. Mum ışığında, romantik bi ortamda birbirimizi anlamaya çalışalım. Sonra da tatmin olmuş bi şekilde çıkıp gitsinler. Hatta giderken kapı yerine emniyetin 5. kat penceresini de kullanabilirler. Bizce mahzuru yok. Yeter ki bu camiayı yıpratmayalım.

- Ay içime su sıktınız, pardon, su serptiniz. Meğerse vatandaş sizi ne kadar yanlış tanıyormuş.

- Ha şunu bileydin işte! Aaa, vakit çok geç olmuş. Ben kaçayım artık. Son olarak söyleyeceğin bir şey var mı?

- Var. Türkiye seninle gurur duyuyor. Türkiye seninle gurur duyuyor.

TRRRAFİK

GECEKONDUNU KURACAK BAŞKA YER BULAMADIN MI? BİZ ŞİMDİ NERDEN BİLCEEZ NÜFUS KAÇ, RAKIM KAÇ... Dİ Mİ AMA!..

YUH ULAN! BARİ BURDA SOLLAMA BE!..

ÖĞRENMENİN SONU OLMAZ MUAVİN! BAKALIM VİYADÜK NE DEMEK, KASİS NEDİR?.. DEBRİYAJ NASIL ÇALIŞIR?.. EVEEET! İŞTE BULDUK!

NE KISMETSİZ ŞOFORUM! YOL UZUN, MUHABBET OLUR DİYE BU OTOSTOPÇUYU ALDIK, ADAM HEM SAĞIR, HEM DE KEKEME ÇIKTI YAA!

BURSA

AH TURİSİM

TIRI GÖRDÜN Dİ Mİ HARR DİYE ÜSTÜMÜZE GELİYORDU... ALLAHTAN KENARA KAÇMAYI BAŞARDIM!

YOLA FIRLAYAN İT, KEDİ, KEÇİ, EŞEK, KOYUN, İNEK ÇOK GÖRDÜYDÜM AMMA...

ÇOK CAN ALDI BU ÇUKUR! NEYSE Kİ GEREKLİ ÖNLEMİ ALDIK!...

GÖRÜYORUM, GÖRÜYORUM... AFFERİM!

TAMAM ÖĞRENCİLERE YAZIK AMA NE YAPIM?.. SENİN, ZAMLARDAN SONRA BENZİNİN KAÇ PARALARA ÇIKTIĞINDAN HABERİN YOK GALİBA!..

BU KAPTAN DA BAYDI ARTIK HA! NE ZAMAN ŞUSURLUK YAKINLARINDAN GEÇSEK HEP KAMYONDAN İNİP 5 DAKKA SAYGI DURUŞU YAPIYOR!

BU KÖYÜN MOTOR YAĞI PEK MEŞHURDUR! DURUP İKİ-ÜÇ BİDON ALALIM!

TAKSİ DEĞİLDİR

LÜX GALERİ

JAGUAR

TAKSİ

İNEKLİNİN HAKİKİ MOTOR YAĞI

KAPTAN GEÇEN SENE BURDA BİR KAZA YAPMIŞTI DA... HER GEÇİŞTE BURDA MOLA VERİP İNER, ALTIN KÜNYESİNİ ARAR! HERKESİN TAKINTISI OLUYOR İŞTE!

HAYRET YAA! BAKMADIĞIM YER KALMADI... NEREDE OLABİLİR Kİ BU FREN?..

SAYIN YOLCULARIMIZ OTOBÜSÜMÜZ 5 DAKKA "ÖPME MOLASI" VERMİŞ BULUNUYOR...

DUR SEYAHAT

OH!.. BURALARA KADAR SAĞ SALİM GELDİK... MUCK!

ŞÜKÜRLER OLSUN! MUCK!

OHA BE!.. BİZİM MİLLETİN HER HALTI DURUP SAATLERCE SEYRETTİĞİNİ BİLİRDİM AMA BÖYLESİNİ İLK KEZ GÖRÜYORUM!.. SONUCTA Bİ LASTİK DEĞİŞTİRİYORUM!

DEFOL LAN! BUNDA JAGUAR ALICAK POPO NERDE?! ELİNİ ISITMAK İÇİN YAPIYO İT!..

VER ELİNİ!... SU SARI JAGUAR'A 10 BİN LİRA VERİİM... HADİ 20 OLSUN!

5 MİLYARDAN KURUŞ İNMEM!

50 BİN?

4.5 MİLYAR!..

YETMEEEZ!.. ONLAR YETMEEEZ!.. KOŞUN, DAHA ÇOK TAKOZ GETİRİN! HİİYYAAAH!..

TAKSİ

GİDECEĞİN YERİN YOKUŞ NEY OLMASI HİÇ ÖNEM ARZETMEZ! EMRET AĞRI DAĞINA ÇIKALIM!.. ÖBÜR TAKSİCİLERE BENZEMEM BEN AĞA!..

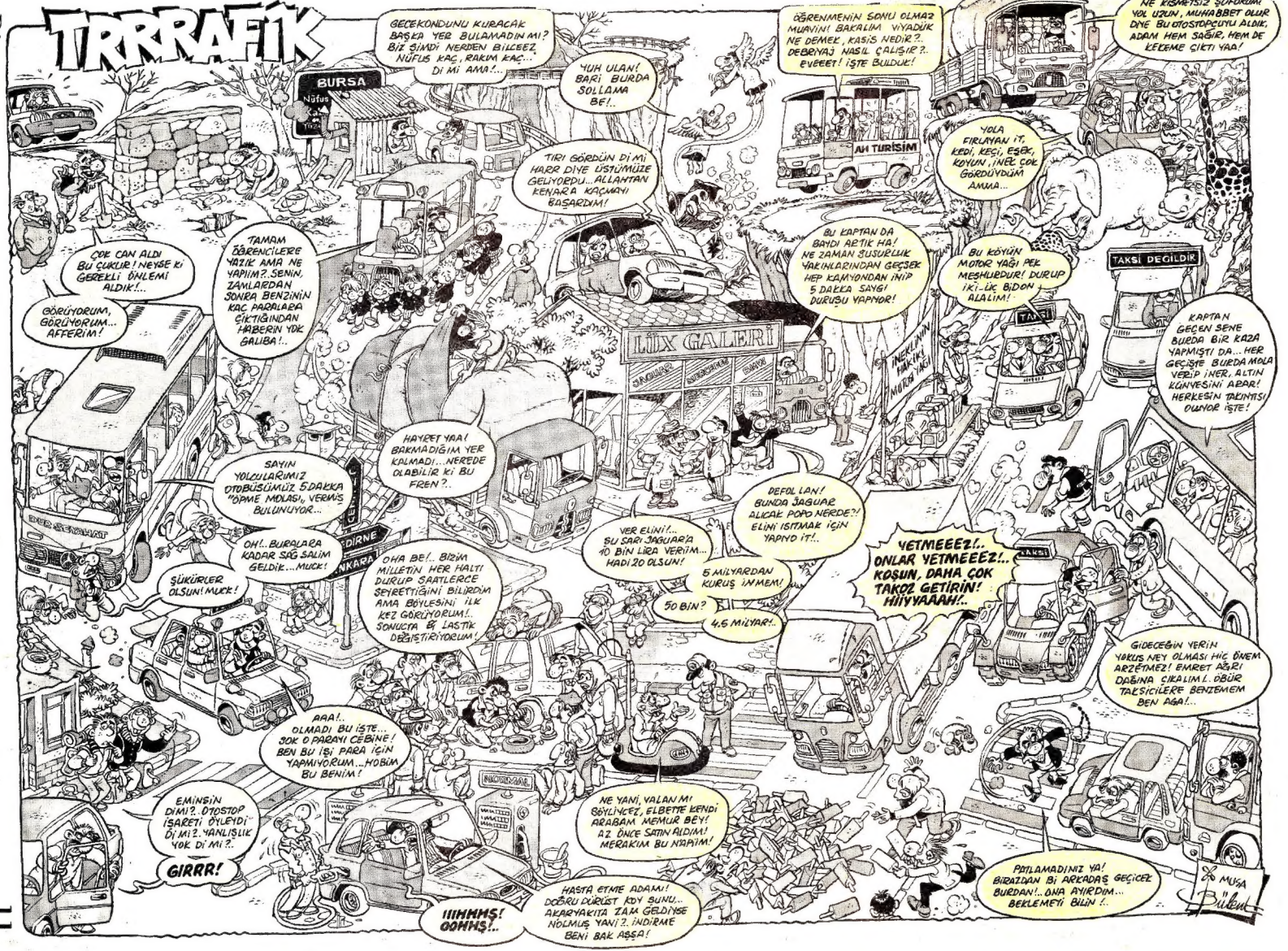

AAA!.. OLMADI BU İŞTE... SOK O PARAYI CEBİNE! BEN BU İŞİ PARA İÇİN YAPMIYORUM... HOBİM BU BENİM!

NORMAL

EMİNSİN DİMİ?.. OTOSTOP İŞARETİ ÖYLEYDİ Dİ Mİ?.. YANLIŞLIK YOK Dİ Mİ?..

GIRRR!

NE YANİ, YALAN MI SÖYLİYCEZ, ELBETTE KENDİ ARABAM MEMUR BEY! AZ ÖNCE SATIN ALDIM! MERAKIM BU N'APIM!

PATLAMADINIZ YA! BİRAZDAN Bİ ARKADAŞ GEÇİCEK BURDAN!.. ONA AYIRDIM... BEKLEMETİ BİLİN!..

MUSA Bülent

HASTA ETME ADAMI! DOĞRU DÜRÜST KOY ŞUNU... AKARYAKITA ZAM GELDİYSE NOLMUŞ YANİ?.. İNDİRME BENİ BAK AŞŞA!

IIIHHHŞ! OOHHŞ!..

Hafızam... Stop!

ZAFER TEMOÇİN

Gelen evrak

Sayın Dinozor yetkililerine;

Öncelikle Cumhuriyet gazetesi bünyesinde böyle güzel ve kaliteli bir dergi çıkardığınız için sizleri kutluyorum. Bu ek gerçekten Cumhuriyet gazetesine yakışır bir ek-ti, taa ki 3. sayı - 25.12.1996 günü- 5. sayfadaki o sözde 'espri'ye dek.

Ben 27 yaşında vatani görevini yedeksubay olarak 'o malum bölge'de yapan yüzlerce kişiden biriyim. Vatani görevim gereği daha doğrusu askerlik gereği ismimi kullanamıyorum. Bunun için mazur görülmemi rica ederim.

Şunları belirtmekte fayda görüyorum ki mektubum yanlış anlaşılmasın. Yaklaşık 20 yıldır yani kendimi bildim bileli Cumhuriyet okuruyum. Radikal sağa en ufak bir sempatim yoktur. Üniversitede okurken gerek polis, gerekse ülkücü derneğinden nasibine düşenleri almış biriyim. Kendimi daima sol felsefeye yakın hissetmişimdir. Atatürkçü bir aileden gelmekte ve Atatürkçülüğe gönülden inanmış biriyim. Her türlü baskı ve şiddete karşıyım. Fikir özgürlüğüne inanan biriyim. Ama bu söylediklerim beni benimle aynı fikri savunduğunu iddia edenlerin hatalarını hoşgörmemi sağlamıyor.

'Güvenlik özel mi özel' adlı ilginç karikatür destekli taşlamanızda bazı kavram hatalarına düşmüşsünüz. Rahmetli **Uğur Mumcu'**nun 'bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olma' dediği olay sizin bu ilginç makalenizde de kendini gösteriyor. İşte bunlar: Bir; ilginç bir şekilde özel tim / polis ile ordu personelini birbirine karıştırmışsınız. 'Kurşun atan şerefli' şahısların -ki ne derecede şerefli oldukları su götürür ya- ordu içinde bağlarının olup olmadığı kesin değil, ama özel tim / polis bağlantıları nerede ise yüzde 100 kesin iken bu kimliğe bürünerek espri için bile olsa böyle 'bilgiler almak' oldukça 'ilginç.'

İki; göç uygulaması muhabbetiniz var. Bugün göç uygulaması bir gerçektir. Yalnız sakın şunu unutmayın, bu tür emirler orduya sivil irade tarafından verilir. Geçmişte de böyle idi bugün de böyledir.

Üç; 'sakıncalı öğrencilerin hayatları söndürülecek' adlı ilginç ötesi absürd espriniz de tam bir kavram karmaşasına örnek. Eğer burada askerin G. Doğu'da tepelediği PKK'lilerle yargısız infaz sonucu yok edilen kişiler arasında bir bağlantı kuruyorsanız size tek bir kelime ile cevap veririm. 'Pes.' Mektubuma koyduğum **Ahmet Taner Kışlalı'**nın 'Terör Hatayı Affetmez'adlı yazısı bizlerin hangi koşullarda görev yaptığımızı; kimin kimin kulağını burnunu kestiğini size somut olarak kanıtlar. Yok askerin haklı savunma sonucu öldürdüğü teröristlerle özel tim ve benzeri kuruluşların bazı 'kirli' operasyonlarını bir tutuyorsanız, daha doğrusu birbirine karıştırıyorsanız, gidip başka gazetede çalışmanız lazım. Bu tür hataları yapan kişilerin Cumhuriyet gibi sapla samanı ayırmada titizlik gösteren bir gazetede yeri yoktur.

Her an bıçak sırtında her an ölüm tehlikesi içinde, hatta en doğal tuvalet ihtiyacı için kenefe silahla ve bir arkadaşımın beni korumasında giden biri olarak rahat masalarınızda çay, nescafe, sigara ve geyik muhabbeti eşliğinde yazılarınızı ve karikatürlerinizi çizerken okurlarınız arasında gerek daha önce orada görev yapmış gerek şimdi görev yapan bu görevi sırasında gerek bedeni gerek ruhi birtakım sıkıntıları çekmiş ve hâlâ çeken ve hatta şehit ebeveynleri de olduğunu unutmayın. Eleştirinizi yapın, gerekirse acımadan yerden yere vurun. Ama rica ediyorum, SAPLA SAMANI BİRBİRİNE KARIŞTIRMAYIN.

Saygılarımla

Güneydoğu'da şu anda kelle koltukta görev yapan 'Komando' subayı

Not: Tekrar ediyorum. Özel tim ya da polis değil! KOMANDO SUBAYI

Gelen Evrak için adres: Dinozor Dergisi, Türkocağı Cad. 39/41 34334 Cağaloğlu-İSTANBUL